

DANKWOORD door HANS VAN TOL

Beste collega's, belanghebbenden & kermisliefhebbers,

Een aardschok, een mokerslag... Ineens sta je genageld aan de grond, heel je lichaam trilt, het is niet te bevatten wat ons is overkomen. Zomaar je kind, je man, je papa, je broertje, je vriend, uit het leven weggerukt. Onze Hans... In wat voor een enorme hel zijn wij met elkaar beland?

Gelukkig hebben enorm veel lieve vrienden en familie ons vanaf het eerste moment, zowel in Parijs als ook hier in Nederland, bijgestaan in deze onvoorstelbare zware tijd en strijd. Het was af en toe onmenselijk en respectloos. Ik weet echt niet hoe wij dit zonder deze geweldige en niet aflatende steun hadden moeten doorstaan.

En toen was het afgelopen donderdag 3 oktober eindelijk zover, een onvergetelijke dag; Samen met onze Hansje onderweg naar huis, naar Apeldoorn. En hoe!!! Begeleid door Franse Niglo's die tot de grens reden, waar weer Belgische Niglo's het overnamen tot de Nederlandse grens, alwaar dan de Nederlandse Niglo's ons weer in grote getale begeleiden naar Apeldoorn, naar de plek waar Hansje de afgelopen dagen bij Rouwenhorst is verbleven.

Wat ongelooflijk is deze steun geweest, evenals de overweldigende ondersteuning op de dag van de uitvaart, woensdag 9 oktober jl. Het is niet in woorden uit te drukken wat dit met ons als familie doet. Het geeft ons de kracht die we nodig hebben om dit drama proberen te doorstaan. Ontzettend bedankt aan iedereen die ons – in welke vorm dan ook - zo enorm bijstaan om deze zware tijd door te komen. Dit is net zo onbeschrijfelijk als het plotselinge en verschrikkelijke verlies van onze Hansje.....

Het zal bij iedereen bekend zijn dat het jaar 2024 voor ons als gezin/familie op een absurde manier is verlopen. Na mijn zware motorongeluk in Spanje medio maart, een week voor de start van het kermisseizoen, moest Brenda, samen met Hansje, Danique en Francis alle zeilen bijzetten om mij, zo goed en zo kwaad als dat ging, op te vangen én om toch de kermis op te gaan met onze 'Turbo Polyp'. De keuze om te stoppen hebben we ook serieus overwogen maar hier wilde Hansje niks van weten. Zijn wens en droom is altijd geweest om met deze attractie verder te gaan. En nu besliste het lot!

Om hem te ontzien met afbouwen, overrijden en opbouwen leek het ons verstandiger om een 'nacht tussen' te voorkomen. Maar ook hier wilde Hansje niets van weten. Hij werd zelfs boos (zacht uitgedrukt) toen hij vernam dat we de kermis Goes en Alphen aan den Rijn over zouden doen, zodat de grootste hectiek uit onze route was.

Maar nu staan we als familie alsnog stil. Onze hele kermisgemeenschap stond stil. Met twee minuten stilte op de drukke zaterdagavond tijdens de Weerter Kermis. Heel Nederland deed mee tot zelfs enkele kermissen in Duitsland en België. Op zondagochtend 29 september jl. een mooie gedenkwaardige Heilige Mis in de huiskerk van de kermis namelijk de autoscooter. Maar de bittere realiteit is ondraaglijk zwaar.

Onze twee schatten van kleinkinderen moeten opgroeien zonder hun trotse papa. Danique moet verder zonder haar man, Brenda en ik zonder onze zoon, onze stamhouder (maar gelukkig hebben we nog een opvolgend stamhoudertje en onze lieve Don) én Francis moet verder zonder haar broertje waar ze stapel gek op is. Ook Kees en Miranda moeten verder zonder hun lieve schoonzoon. Wat een tragedie!

Ik hoop dat jullie allen, in de tijd van groot gemis die nu voor ons ligt, aan hun willen blijven denken. En dat iedereen er alsjeblieft rekening mee wil houden dat de twee jongens voor altijd zonder hun vader moeten opgroeien..

Uit de grond van m'n hart, dankjewel!

Hans van Tol
BOVAK hoofdbestuurslid
Trotse vader en opa